

STEN BERGSTRÖM

* 15.3.1911 † 18.11.1973

STEN BERGSTRÖM var värmlänning till börden och en god representant för värmländskt kynne. Han hade en fin intuition, en underbar humor och lätt att skapa god kontakt med andra människor. Han hade en äkta personlig anspråkslöshet, som gav honom konsten att kunna lyssna. Det var en självklar utgångspunkt för honom, att den han talade med, var av större värde än hans eget jag, och det var först efter moget övervägande, som han ibland motvilligt kom fram till en annan åsikt. Ondska och illvilja var honom främmande, och det var det goda hos andra, som han först såg till. Han var vänfast och fick många goda vänner, som han behöll genom åren.

Naturen var hans stora fritidsintresse. Skogarna kring Norberg kände han väl till efter många vandringar i dem, och om djurlivet där hade han mycket att berätta. Älg och rådjur, hare och räv, grävling och vessla var hans vänner de också, och han tyckte det var en naturlig sak, att han kände till karakteristiska egenheter hos enskilda individer av dem, till och med bland öringar. Hans jakt- och fiskevänner minns honom som en skogskarlar med insikter långt utöver vanliga mått.

Det han ägnade mest tankar och omsorger åt, var dock arbetsuppgiften,

platschefsskapet för Spännarhyttan och särskilt masugnsdriften. Denna är en svår teknisk uppgift, eftersom en masugn är tillsluten och helt avstängd mot omgivningen, och man ej kan direkt observera, vad som händer inuti den. Han fängslades av detta, som han kände som en intellektuell utmaning – det gäller att dra slutsatser ur yttre, indirekta observationer i fråga om ett komplicerat kemiskt högtemperaturförlopp, och att sedan vidta åtgärder, vars verkningar man fick erfara först efter lång tids tålåmodsprövande väntan.

Sten Bergström hade en sällsynt förmåga att observera det väsentliga och att dra riktiga slutsatser därav. Han hade ett träffsäkert tekniskt omdöme, som anvisade riktiga åtgärder. Den praxis, som tillämpades i Spännarhyttans gamla masugn, och som gav en störningsfri hyttgång, var till stor del ett resultat av det mångåriga utvecklingsarbete, som han utförde.

Spännarhyttans framtid låg honom varmt om hjärtat och ingav honom tidvis bekymmer. Han ivrade för en nydaning av anläggningarna. Kokillgjuteriet ombyggdes helt och utvidgades under hans tid. Han deltog intensivt i arbetet med planering och uppförande av en ny masugnsanläggning, som togs i drift kort tid efter hans bortgång.

En äkta bergsman har lämnat oss. Saknaden efter honom känns djup.

Som närmaste anhöriga efterlämnar Sten makan Saga, dottern Kerstin och sonen Lars.

I Gillet inskrevs han 1956 och tillhörde vid sin bortgång dess V länk.

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 23 april 1974.

Sven Fornander